

Bilag 6

Notat udarbejdet til brug for justitsministeren ved samråd i udvalget den 13. november 1992

Notat til brug ved samrådet den 13. november 1992 kl. 14.00 i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen angående ambi-sagen

1. Jeg har forstået det stillede spørgsmål således, at udvalget med spørgsmålet søger at få klarlagt omstændighederne omkring den besvarelse, som skatteministeren i 1987 gav til Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg om den EF-retlige vurdering af forslaget til lov om arbejdsmarkedsbidrag.

Mine muligheder for at bidrage med oplysninger herom er begrænsede. Hverken jeg selv eller de embedsmænd, der i dag er beskæftiget i Justitsministeriet, var involveret i sagen i 1987, og der er derfor ingen i ministeriet i dag, der har en førstehandsviden om forløbet dengang. Det, jeg kan oplyse, må således nødvendigvis basere sig på dokumenterne i sagen.

Når udvalget har bedt mig om en nærmere uddybning af baggrunden for skatteministerens besvarelse af de spørgsmål om de EF-retlige aspekter, der blev stillet i forbindelse med forslaget til lov om arbejdsmarkedsbidrag i 1987, går jeg ud fra, at udvalget navnlig sigter til Justitsministeriets notat af 16. november 1987. Notatet er optaget som bilag 38 i materialesamlingen af 6. april 1992.

Jeg mener ikke, at der er grund til, at jeg her går i detaljer med hensyn til indholdet af notatet. Jeg vil derfor begrænse mig til følgende:

Det fremgår, at notatet er skrevet efter anmodning fra Finansministeriet, jf. bilag 34 i materialesamlingen. Til opfyldelse af denne anmodning gennemgår notatet for det første de forskellige reaktionsmuligheder, som Kommissionen råder over, hvis den måtte finde, at den nye afgift var i strid med EF-retten, og hvilke procedureregler der ville gælde i den forbindelse. Der er redegjort såvel for muligheden af en traktatkrænkelsesprocedure efter EF-traktatens art. 169 som for muligheden af en sag efter statsstøttereglerne i traktatens art. 92 og 93.

For det andet er der i notatet – også til opfyldelse af anmodningen fra Finansministeriet – forslag til, hvordan der kunne svares, hvis der af danske *medier* blev rejst spørgsmål om ordningens forhold til EF-retten. Spørgsmålet om, hvordan man i givet fald skulle besvare spørgsmål fra *Folketinget*, er der ikke taget stilling til i notatet.

For det tredje indeholder notatet en angivelse af, hvordan man kunne orientere Kommissionen om ordningen. Med henblik herpå var der vedlagt et udkast til brev til den EF-kommissær, der bl.a. havde afgiftssagerne som sagsområde.

2. Jeg har forstået på skatteministerens besvarelse af dette udvalgs spørgsmål nr. 6, at besvarelsen af spørgsmål nr. 14 og 16 fra Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg i forbindelse med behandlingen af lovforslaget om arbejdsmarkedsbidrag – materialesamlingens bilag 51 – blev udformet efter samme retningslinier som dem, der var anført i Justitsministeriets notat af 16. november 1987 vedrørende udtalelser til medierne.

Jeg kan oplyse, at der ikke i Justitsministeriet findes noget materiale, der nærmere kan belyse baggrunden for den besvarelse, som skatteministeren i sin tid gav af spørgsmålene fra Skatte- og Afgiftsudvalget, og der er således heller ikke noget materiale, der kan belyse, om Justitsministeriet var involveret i udformningen. Men dette udelukker på den anden side ikke, at der kan have været mundtlig kontakt om spørgsmålet. Men nogen viden herom har vi altså ikke.

Ud fra det forløb, der fremgår af dokumenterne i sagen, er det vel nærliggende at gå ud fra, at baggrunden for, at skatteministeren alene har oplyst om resultatet af regeringens EF-retlige vurdering uden at gengive enkeltheder i